

[Augsburg], 9. November 1555

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 190r-v.

Steinmann Nr. 683.

Lit.: Steinmann S. 44.

S. P. D. Ex quo è veruis Nondinis discessimus, ad minimum quater ad te scripsi, paulò etiam ante proximum mercatum versiculos Lycosthenicos per M. Nysaeum ad te misi, quorum interitum aequissimo animo fero,

Cum fuerint nati Musis et Apolline nullo:

Dignaqúe Oporini syllaba nulla typis.

Neque est quòd optes te meum aliquid sub praelis habere, cum vtrique nostrum ista res parum prosperè cesserit. Et si quid in posterum conatus fuero, de quo valde dubito, id nulla spe praemij, sed liberandae fidei meae causa facturus sum. Debeo enim annotatiunculas in Isocratem, Aeschinem, Demosthenem, et gnomologias graecolatinas ex his omnibus. Verùm ocij penuria, et valetudinis crebra incommoda me et breuiorem et negligentiorem efficient, quam institueram. Tuum iudicium requiro, vtrum ex Vlpiano in meum opus optima quaeque transferre debeam, omissis nugis, an verò illum integrum recognitum ad te mittere. Vtrum iusseris faciam, etsi me alieni operis compilatio parum decere videtur. Gnomologias Isocraticas auspicatus sum et perficiendi spem habeo ante Cal[endas] Ianuarias. Quas si hac hyeme forma 16ta impressurus es inter alios nugaces libellos, operam dabo, vt maturè ad te perferantur. Opusculum enim 24 paginarum ad summum, vno mense facilimè absoluereis, et quis scit an istiusmodi minutae nugae sint iustis operibus feliciores?

Libros abs te missos herus et ego gratis animis accepimus, sed non omnes. Burtembachius enim nobis per errorem, vt ait, subtractos vendidit 1 Proclum 1 Methodum Montani 1 Exceptiones forenses 1 Disputationes Ribitti. Eam καπηλείαν dominus aegerrimè tulit.

Arnoldus plures superuacuos quam necessarios libros mihi misit. Nec tamen expleuit summam abs te debitam. Verum id parui refert, modò in ijs quos emere iussi, conquirendis sit posthac diligentior.

Proclum miror cur non latinum reddendum curaris. Anno superiore Henrico Petri verti ὀνώνψιμόν τινα πτολεμαίου ἔξηγητήν, et mendas graeci codicis complures aut sustuli aut indicaui. id opusculum haud incommodè adiungi potuisset. Etsi graeculi illius loquacitas et mendae plurimae, ne nomen meum profiterer, me deterruerunt, deterrent eadem fortassis H[enricum] Petri ab excudendo, praesertim cum Cardani etiam praeiudicium accesserit. Habet tamen locos aliquot vtiles, ob quos lectione dignus videtur. Me certè legisse non paenitet, vertisse paenitet, neque denuò legere dubitarem, si haberem, et cum Proclo isto conferre. ἀλλὰ ταῦτ' ἔξω τῆς ὑποθέσεως. καὶ μηδὲν πρὸς ὄπωρινὸν. Vale, ac cauè posthac Wolfium intermissionis literarum accuses, ipse accusandus. Neque naris ita obesae sumus, vt στροφαὶ istae ρήτορικαὶ nobis non suboleant. 9 Nouembris 1555.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.